

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 4 czerwca 2025 r.

D/KO.UH.8361.128.2024

Beata Zagłoba

Sklep Spożywczy Gratka

Beata Zagłoba

ul. Stefana Żeromskiego 21

62-700 Turek

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Beatę Zagłobę, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Sklep Spożywczy Gratka Beata Zagłoba, ul. Stefana Żeromskiego 21, 62-700 Turek, NIP: 6681044377 karę pieniężną w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Koninie, w oparciu o upoważnienie z dnia 12 listopada 2024 r. nr D/KO.UH.8361.128.2024, przeprowadzili w dniach od 12 do 15 listopada 2024 r. kontrolę w sklepie spożywczo-

przemysłowym Gratka, ul. Stefana Żeromskiego 21, 62-700 Turek, prowadzonym przez przedsiębiorcę Beatę Zagłobę, działającą pod firmą: Sklep Spożywczy Gratka Beata Zagłoba, ul. Stefana Żeromskiego 21, 62-700 Turek, NIP: 6681044377.

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży. Kontrolą objęto 100 partii towarów, stwierdzając nieprawidłowości w odniesieniu do 12 partii towarów.

Stwierdzono nieprawidłowości w odniesieniu do 12 spośród 100 objętych kontrolą partii towarów, tj.:

- nieuwidocznienie cen jednostkowych za litr lub kilogram dla 9 partii towarów:

1. kawa Jacobs Gronat Gold 200 g, cena 31 zł
2. kawa Tchibo Family 200 g, cena 37,90 zł
3. krem żel pod prysznic APART (fiołek, magnolia) 500 ml, cena 12,90 zł
4. mydło kremowe w płynie APART 500 ml, cena 11,90 zł
5. żel pod prysznic Naturia Joanna 300 ml, cena 10,90 zł
6. płyn do płukania Lenor Sommer Breeze 850 ml, cena 19,90 zł
7. płyn do naczyń Ludwik (cytrynowy, limonka-melisa) 900 ml, cena 9,99 zł
8. płyn do naczyń Fairy cytryna 450 ml, cena 9,70 zł
9. płyn do naczyń Fairy drzewo herbaciane z miętą 900 ml, cena 18,90 zł,

- nieuwidocznienie w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający ich porównanie cen jednostkowych przetworów warzywnych znajdujących się w środku płynnym (w zalewie), dla 3 partii:

10. Fasolka szapargowa Global, masa netto 450 g, masa po odcieku 240 g, oferowana w cenie 6,50 zł, cena jednostkowa na wywieszce 14,44 zł, powinno być 27,08 zł,
11. Ogórki konserwowe Motyl, masa netto 860 g, masa po odcieku 450 g, oferowane w cenie 8,99 zł, cena jednostkowa na wywieszce 10,45 zł, powinno być 19,98 zł,
12. Groszek z marchewka Jamar, masa netto 470 g, masa po odcieku 282 g, oferowany w cenie 6,30 zł, cena jednostkowa 13,40 zł, powinno być 22,34 zł.

Nieuwidocznienie cen jednostkowych oraz nieuwidocznienie cen jednostkowych dla przetworów warzywnych znajdujących się w środku płynnym (w zalewie) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający ich porównanie, stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz odpowiednio § 3, § 4 i § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, a w konsekwencji narusza również interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny,

niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen". Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”. W myśl § 3 ust. 2 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) *na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;*
- 2) *w cenniku;*
- 3) *w katalogu;*
- 4) *na obwolucie;*
- 5) *w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu*".

Przepis § 4 ust. 1 rozporządzenia wskazuje, że „Cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) *litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;*
- 2) *kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;*
- 3) *metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;*
- 4) *metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;*
- 5) *sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki*".

Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia „W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1”. Jak wynika z § 4 ust. 3 rozporządzenia „W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.”

W myśl § 6 rozporządzenia, „Cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego. W przypadku gdy pakowany środek spożywczy był glazurowany, cena jednostkowa jest podawana w odniesieniu do masy netto z wyłączeniem glazury.”

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 6 maja 2025 r., znak D/KO.UH.8361.128.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Pismo doręczono w dniu 9 maja 2025 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona została ponadto wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej nakładanej w trybie przepisów ustawy. W odpowiedzi strona w dniu 16 maja 2025 r. przedstawiła informację dotyczącą wielkości przychodów i rozchodów w 2023 roku. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do przedstawienia stanowiska w sprawie.

Podstawą prawną do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy poprzez nieuwidocznienie cen jednostkowych w odniesieniu do 12 spośród 100 towarów objętych kontrolą, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi

w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji. Nieuwidocznienie cen jednostkowych uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym, z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Cena i cena jednostkowa są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką i indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającymi wpływ na decyzję o zakupie towaru. Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 22 października 2024 r. o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych przez przedsiębiorcę, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania*

naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenie polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych w odniesieniu do 12 spośród 100 skontrolowanych partii towarów. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania

kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen jednostkowych pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej, ceny jednostkowej umożliwiającej ich porównanie. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach jednostkowych tym konsumentom, którzy już zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami dotyczącymi cen i opuścili sklep prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu umiarkowanym. Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem informacji o cenie jednostkowej w przypadku 12 partii towarów spośród 100 objętych kontrolą. Tym samym przedsiębiorca pozbawił konsumentów

możliwości porównania cen niektórych towarów z innymi tego typu towarami, utrudniając tym samym dokonanie przez nich właściwego wyboru, z uwzględnieniem sytuacji finansowej.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, iż wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 22 października 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono też, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość przychodu w oparciu o przedłożone przez stronę zestawienie wielkości przychodów i rozchodów za 2023 r. Wysokość kary nie przekracza 1 % przychodu, przyjętego przez organ na podstawie ww. danych, osiągniętego z prowadzonej działalności. Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do tak przyjętej wielkości przychodu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z przyjętą przez organ wysokością przychodu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości przychodu z faktem, iż kontrolowany posiada status mikroprzedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.